

Fislerne, som anført begjært, at Afstanden maatte blive indsnævret fra $\frac{1}{4}$ " til $\frac{1}{6}$ ", idet de have troet, at den Ulempe, de nu under Brugten have af de lovlige Jern, for det Væsentligste vil blive afhjulpen, og at den meste store Fisk, der bliver stanget, da ogsaa vil blive fastholdt af Lysteret og fanget, selv om den ikke netop bliver truffet paa rette Sted.

Commissjonen maa nu vel erkjende, at den ommeldte Jernkrampe eller Stopper noget, om end ei i den Grad, som paastaet, betager Jernet sin Elasticitet, og den maa ogsaa indrømme, at et Jern, hvor Bøilen er rigtig elastisk, ikke er saa farligt eller ødelæggende, selv om det ikke har den fulde Afstand foroven som et ganske stift Jern af samme Maal, ligesom man heller ikke vil nægte, hvad ogsaa er anført, at det under Brugten er noget vanskeligt for vedkommende Fisker at forhindre, at hans Jern, navnlig naar det, som Tilfældet maa være paa blød Bund, har længere Flæner, ikke faaer for stor Bidde for at benyttes ret med Fordeel, og ikke saa let for Fislerne selv ved egen Hjælp at bringe det tilbage til den bestemte, men heller ikke mindre Bidde.

Men desuagtet har Commissjonen dog ikke kunnet fravige sin anførte Anskuelse; det er umuligt at bestemme, eller rettere at paasee, at Jernene skulle have en vis (Commissjonen veed ikke hvor stor) Elasticitet, og det er ligeledes ugjorligt at fastsætte eller overholde, at en vis Slags Jern (med længere eller kortere Flæner og Bøiler) kun maa bruges paa en vis Slags Bund (blød Bund eller haard Sandbund); de samme Bestemmelser maae efter vor Formening, for at være practisk gennemførlige, gjælde for alle Slags Jern, elastiske og stive, og enten de bruges det ene eller det andet Sted i Fjorden; og naar saa er, ansee vi det for nødvendigt, at der bliver fastsat en vis Afstandsbestemmelse foroven mellem Flæner og Tunger, ellers vilde al Mal, ogsaa den aldeles ubrugelige og lille, blive tagen; men hvad værre er, især med det stive Jern, men dog ogsaa med det elastiske, vilde, naar de vare skarpe, mange Smaaal blive formelig oversaugede og til aldeles ingen Nytte ødelagte; dette er vist oftere forhen skeet, men er ikke blevet observeret af Fislerne, da Stykkerne af Malen blive liggende paa Bunden.

Naar Commissjonen saaledes antager, at der maa være en vis Afstand mellem Flæner og Tunger, da troe vi ogsaa, at den paa ingen Maade bør være ringere, end den nu er; vi vide, at der med det Lyster, som nu er tilladt, fanges megen smaa Mal, ja ofte mindre end der fornødt vilde burde tages, og det er dog uimodsigeligt, at med et snævrere Jern vilde endnu mindre Mal blive tagne; vi troe forvist, at Fislerne væsentlig overdrive den Ulempe, de antage at lide ved de lovlige Jern, navnlig derved at mange store Mal skulde slaae sig løs; at dette skeer, er vel saa, men det vil sikkert aldrig, hvordan saa Jernet bliver, kunne forhindres, at en stor og kraftig Mal slaaer sig fra Jernet, naar den træffes blot nede ved Halen; den Besvær endelig, Fislerne maae have ved efter flere Dages Brug, og ofte behøves det ikke, at lade deres Jern indsnævre til bestemt Maal af en Smed, antage vi for at være saare ringe. Derhos skulle vi til yderligere Bestyrkelse for vor Anskuelse, at med snævrere Jern tages mindre Mal, endnu anføre, at Fislerne ogsaa have indrømmet, at naar der stod 2 Fiskere og stangede tæt ved hinanden, af hvilke den ene brugte Jern med befalet, den anden med mindre Afstand, da fik den Første i det Hele større og bedre Mal end den Sidste. Mere Føie til at indgaae paa Fiskernes Forlangende kunde man synes at hente derfra, at det er sikkert, at Budet om Afstandsbestemmelsen foroven paa Lysteret oftere bliver overtraadt, og at Overtrædelsen vanskelig i mange Tilfælde kan forhindres; men ligesom dette da, hvis man derved virkelig vilde forebygge det Mislige i, at Forseelsen kunde begaaes uden at føre Straf efter sig, med Nødvendighed maatte lede til, at der aldeles ingen Afstandsbestemmelser sattes for Lysteret, saaledes troe vi heller ikke, at denne Opfattelse ved nærmere Betragtninger holder Stik, men at det er et i det Mindste ligesaa misligt Exempel man vilde give, naar man af Frygt for Overtrædelse vilde legalisere Noget, man, som in casu, ansee for skadeligt, nærmest blot fordi Vedkommende trodsede imod; forøvrigt antage vi ikke, at Overtrædelseerne ere saa betydelige, som man efter Fiskernes Udtalelser paa vore Reiser skulde troe (de vare her jo interesserede i at overdrive); vi vide, og